პროლეტარიანო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მუშაოფლოს დეპუტატების საბჭოების ორგანო

KOMUNISTI
ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

პარასკევი, 14 სექტემბერი, 1945 წ. № 182 (7397). ფასი 20 კაპ.

ბოლშევიკურად განვახორციელოთ საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის XIII პლენუმის გადაწყვეტილებანი

საკოლმეურნეო წყობილების სრულმა და საბოლოო გამარჯვებამ ყველა პირობა შეჰქმნა ჩვენში მოწინავე აგროტექნიკის დანერგვისა და მაღალი მოსავლისათვის.

სოციალისტური მიწათმოქმედების დიადი ძალა ეროსკენ კიდევ ცხადი გახდა დიდი სამამული ომის დღეებში — კოლმეურნე გლეხობა წარმატებით ამაობაგებდა გმირ წითელ არმიას, ჩვენს ქვეყანას სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტებით, ხოლო მრეწველობას ნედეულეთით.

საბჭოთა ხალხი ზეიმობს ორ მთავარ ფრონტზე ხანელწოფოზე—ევროპაზისაა და იაპონიაზე გამარჯვებას. დიდი **სტალინის** გენიალური ხელმძღვანელობით სახელოვანმა წითელმა არმიამ, ჩვენმა ხალხმა ახალი ბრწყინვალე ფურცელი ჩაწერეს კაცობრიობის ისტორიაში. დამთავრდა მოორე მსოფლიო ომი. დადგა დიდი ხნის ნატანტრი შვიდობიანობა მთელ მსოფლიოს ხალხებისათვის.

შვიდობიანი შვენებლობის პირობებში მთელ საბჭოთა ხალხისა და მათ შორის კოლმეურნე გლეხობის წინაშე დასმულია ამოცანა — სწრაფად მოვეუშვეთ ჩვენს ქვეყანას ომით მოყენებული ჭრილობები, კიდევ უფრო განვამტკიცოთ საბჭოთა სახელმწიფოს სამეურნეო-ეკონომიური ძლიერება.

სოციალისტური სოფლის მეურნეობის ყველა დარგის შემდგომი აყვავება, ახალხელეზე გაცილებით მაღალი, მყარი მოსავლის მიღება, საქონლის სულადობისა და მისი პროდუქტიულობის ამაღლება, დამშვიდებათა გეგმების შესრულება — აი რა არის კოლმეურნეების, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშობის, პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების უმნიშვნელოვანესი საქმე.

ამ დიდი ამოცანის წარმატებით გადაჭრის ერთ-ერთი გადამწყვეტი პირობაა სწორი თესლბრუნვის შემოღება და ათვისება. პარტია, მთავრობა, დიდი სტალინი უდიდეს მნიშვნელობას ანიჭებენ და ანიჭებენ სოფლად მოწინავე აგროტექნიკის დანერგვას. ჯერ კიდევ XVII პარტიულ ყრილობაზე თავის საანგარიშო მოხსენებაში დიდება სტალინმა სოფლის მეურნეობის ერთ-ერთ მორიგ ამოცანად სწორი თესლბრუნვათა შემოღება დასახა. ამ ამოცანის განსახორციელებად გაწეულია დიდი ბუშობა, რამაც უზრუნველყო ბრძოლა ამოცანად სწორი თესლბრუნვათა შემოღება დასახა. ამ ამოცანის განსახორციელებად გაწეულია დიდი ბუშობა ინტენსიურად. ბრძოლა ამოცანის ასრულებისა შემდეგ ზრდას, მეცხოველეობის სულადობისა და პროდუქტიულობის აპაოლებას, მევენახეობის, მებაღეობისა და სხვა დარგების განვითარებას, ყველა საკოლმეურნეო მოსავლ სრულად და რაციონალურად გამოყენებას, მეცხოველობისათვის ტტკიცე საკვები ბაზის შექმნას, ტრაქტორებისა და სასოფლო-სამეურნეო იარაღ-მანქანების ძალაანაგურეოდად გამოყენებას.

ბასრი ბრძოლა აკისრიათ ჩვენს აგრონომებსა და მიწათმომზეურობებს. მათს ოპერატიულ მეუბობაზე ბევრად არის დამოკიდებული თესლბრუნვებში წინამორბედი კულტურების გამოყენება და კულტურათა სწორი განლაგება. პარტიული ორგანიზაციების ამოცანა ის არის, რომ სწორად გამოიყენონ კოლმეურნეობებში არსებული აგრონომიული ძალები და მოიმზადონ ახალი კადრები—განსაკუთრებით მიწათმომზეურობები.

სწორი არ იქნება ვიფიქროთ, რომ თესლბრუნვა თავისთავად გადასწყვეტს მოსავლიანობის გადიდებას ყველა საკითხს. ხუ დავიფიწყეთ, რომ სწორი თესლბრუნვა თავადლეწნენებს ეაერიკა-ში მოწინავე აგროტექნიკის, ბაშასა-დამე, თესლბრუნვის განხორციელებასთან ერთად ეუკალეტენა ყველა სხვა აგროოღონისძიების ზუსტად გატარება, როგორიც არის, მაგალითად, ხვნისა და თესვის ხარისხის გადაჭრით გაუჯაზეხესა, ჯიშიანი თესლი, ანეულის გაფართოება, ნათესების, ფრთელად ფაფშავება, მინდერებში სასუქების შეტანა. ყოველივე ამის გარეშე თესლბრუნვის გატარება იქნება ჭნოლად ფორმალური და სასურველ შედეგს ვერ მოგვცემს.

უკანასკნელი წლების მანძილზე, მიუხედავად ომით გამოწვეული სიძნელეებისა, საქართველოში მიღწეულია ახალი წარმატება საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარებაში. მთელმა რიგმა საკოლმეურნეო ფერმებმა მდიდარი გამოცდილება დააგროვეს საკონლის მოყვანა გაუჯაზეს, ნაპატის მთელისაგან შენარჩუნების, წველადობის ზრდის, ბატლის მიღების საქმეში. მაგრამ ეს გამოცდილება ჯერ კიდევ ფრია გადაქეცილი ყველა კოლმეურნეობის კუთვნილებად.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა აღნიშნა, რომ მეცხოველეობის განვითარების 1945 წლის საბჭოფოფოფ გეგმა საქართველოში არადამაკმაყოფილებლად სრულდება. საბჭოფოფო გეგმის შესრულებაში განსაკუთრებით ჩამორჩნენ ბაშკირეთის, ბორჩალოს, თიანეთის, წალკის, ბოლნისის, სიღნაღის, ყვარლის, საგარეჯოს, კაჯრეთის, წულუკიძის, გაგეკკორასა და ჩხოროწყუს რაიონები. ბევრგან არასაკმაო ყურადღებას იჩენენ მუშა საკოლმეურნეთა ინდივიდუალურ ეზოებში. ბევრ ადგილას ეზოებში ბევრ ადგილ ეზოებში ბევრ ადგილ ეზოებში ბევრ ადგილ

ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲐᲜᲒᲐᲠᲘᲨᲘ ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡᲐᲓᲛᲘ

დღეს „პრავდაში" ქვეყნდება გერმანელ ფაშისტს დამპყრობლების ბოროტმოქმედებათა დამდგენი და გამომჟღავნი სახელმწიფო საგანგებო კომისიის ცნობა, იმ მატერიალური ზარალის შესახებ, რაც გერმანელ ფაშისტ დამპყრობლებმა მიაყენეს სსრ კავშირის სახელმწიფო საწარმოებსა და დაწესებულებებს, კოლმეურნეობებს, საზოგადოებრივ ორგანიზაციებსა და მოქალაქეებს.

მძიმე და ღრმა ჭრილობები მიაყენეს ჰიტლერელმა ტერაგელებმა საბჭოთა ძიწა-წყალს, სახელმწიფო კომლისის ცნობა ციფრების მეშვეობით ყველაზე ენერგიულად მოგვაგონებს, თუ რა დიდიანი და აყვავებული იყო ის რაიონები, რომლებმაც გერმანელთა შემოსევა განიცადეს. ამ რაიონების ტერიტორიაზე ომამდე ცხოვრობდა 88 მილიონი კაცი, ე. ი. ჩვენი სამშობლოს მთელი მოსახლეობის თითქმის ნახევარი. ამ რაიონებს სამრეწველო საწარმოთა საერთო პროდუქციის ღირებულება წელიწადში 41 მილიარდ მანეთს აღწევდა. ოკუპაციაში მყოფი რაიონების სოფლის მეურნეობას ეჭირა 71 მილიონი ჰექტარი ნათესი და ჰყავდა 109 მილიონი სული პირუტყვი. ამ რაიონების ტერიტორიაზე მდებარე რკინიგზის ლიანდაგი 122 ათას კილომეტრს აღწევდა. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ეს რაიონები იყო საბჭოთა კავშირის ეკონომიურად ყველაზე განვითარებული, ყველაზე მჭიდროდ დასახლებული რაიონები მძლავრად განვითარებული მრეწველობითა და მაღალპროდუქტიული სოფლის მეურნეობით.

ჰიტლერელები ეცრაგელად რომ თავს დაესხნენ ჩვენს სამშობლოს, სუკადილი და ნგრევა მოუტანეს ჩვენს ქალაქებსა და სოფლებს, ნანგრევებად აქციეს ქარხნები, ფაბრიკები, კულტურის კერები, ხელოვნების ძეგლები, რაც შექმნილი იყო ხალხის შრომით და ხალხის გენიით, გასთელეს ჩვენი ყანები, დაბოგეს, დასტბეზეს და გერმანელ მონობაში გარეკეს საბჭოთა ქვეყნის მილიონობით მოქალაქე.

ომნილი ციფრები მოსაყვეს სახელმწიფო კომისიის თავის ცნობაში. გერმანელმა ფაშისტმა დამპყრობლებმა დაანგრიეს 1.710 ქალაქი და 70 ათასზე მეტი სოფელი, სახლ-კარი მოუსპეს 25 მილიონამდე ადამიანს. მათ მოსპეს 32 ათასამდე სამრეწველო საწარმო, 84 ათასი სკოლა და სხვა სახელოვნებელი, დაანგრიეს და გაძარცვეს 98 ათასი კოლმეურნეობა. ყველაზე მეტი ნგრევა განიცადეს იმ ქალაქებმა, რომლებიც ძვირფასი და მახლობელია თვითეული საბჭოთა ადამიანისათვის: სტალინგრადმა, სევასტოპოლმა, ლენინგრადმა, კიევმა, მინსკმა, ოდესამ, სმოლენსკმა და მრავალმა სხვამ. გერმანელ ფაშისტ დამპყრობლთა მიერ საბჭოთა კავშირის სახალხო მეურნეობისა და მოსახლეობისათვის მიყენებული საერთო ზარალი შეადგენს 679 მილიარდ მანეთს 1941 წლის სახელმწიფო ფასებით, ეს მხოლოდ ის ზარალია, რომლის პირდაპირი აღრიცხვა შეიძლება. მაგრამ ბევრი რამის აღრიცხვა ხომ შეუძლებელია, ბევრი რამ არ შეიძლება გადაყვანილ იქნას ციფრების ენაზე. ჰიტლერელი ოკუპაციონი ჩვენი სამშობლოსა და მისი მოქალაქეებისათვის მიყენებული ფაშისტური ზარალი გაცილებით მეტია იმ ციფრზე, რომელიც ფაშისტურ კომისიის ოფიციალურ აქტებში.

ეფდავო სუსტუნთ დაშტაიკებელია, რომ დანაშაულებრივმა ჰიტლერულმა მთავრობამ და გერმანიის გენერალურმა შტაბმა ომამდე ჯერ კიდევ დიდი ხნით ადრე დეტალურად შეიმუშავეს არა მარტო საბჭოთა კავშირზე ელვისებრი თავდასხმის გეგმა, არამედ ჩვენი სამშობლოს ორგანიზებული განადგურების და გაძარცვის გეგმა. ამას, კერძოდ, მოწმობს გერიბნიანი და გერმანიის არმიის სარდლობის უმაღლესი წარმომადგენლების მიერ ხელმოწერილი დირექტივები. გერმანელ ჯალიანცოცა ოტო-ფშენე ბუნდერშენმა გამოწყობილ ტანსაცმელსა და ძმარაკეთილ ბრბოს ანკალაკად ჩვენს მიწა-წყალს კალიასავით შეეფარეთენენ უდიდესი გერმანული კონცერნების — კრუპის, გერხენერის, სიმენს-შუკერტის, ი. ეგ. ფარბენინდუსტრის და სხვათა წარომადგენლები. ისინი ცდილობდნენ ხელში ჩაგდებოდნენ ჩვენი ქარხნები, ზაჭტები, მაღაროები, ელექტროსადგურები, ხელში ჩაგდებოდნენ ჩვენნ სამშობლოს ყველა საწარმოო და ნედლეული რესურსები. რაც ეკუთვნოდა არმიის დარტყმების შედეგად გერმანელ ფაშისტ ოკუპანტთა გამეტებული ბანდები უკან იხევნენ, ისინი თავის გზაზე ყველაფერს სპობდნენ. მათ ნანგრევებად აქციეს დონბასისა და პოდმოსკოვიის ზაჭტები, ჩრდილო კავკასიის სარეზერვო, მეტალურგიული, მანქანათმშენებელი და ქიმიური ქარხნები, მაღაროები, ელექტროსადგურები, გემსაშენები, რკინიგზის კვანძები, ხიდიანი და მეინარნე ნაგებადგურები.

განსაკუთრებული სიმძაფრით ატყრიდნენ ჰიტლერელი დამპყრობნი კოლეეურნეობების, საბჭოთა მეურნეობებისა და მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების მოსპობა. პოლტავაკის. დანაშაულებრივი პიკელეფონი ხრიოკ ეროი-ერთი მეთაური მიწათმოქმედების მინისტრი დარე ცინეკეიად აცხადებდა, რომ „ეთელ ალბოსაკლეთ სიეჩეცეში მხოლოდ გერმანელებს აქვთ უფლება დიდი მაცხოვნის მფლობელნი იყვნენ" და რომ „ეცცხო რასიათ დასახლეკეთი ქეეკანა უხდა გაზდეს ხონებიანა, სასოფელო-სამეურნეო მაცხოეთია და სამრეწველო მეშაოთა ქეეკანად".

ხონებიის ქვეყანა! აი რა ბედს უმზადებდნენ ჰიტლერელები ჩვენს სამშობლოს. და არა მარტო უმზადებდნენ — მათ შეკმნეს ამ ტერატორიაზე, რომლის ხელშა ჩაგდებაც ფრონტის შესრულ, ძონერი, ბატონყმური ზრდის სისტემა. ბიწა, რომელიც საბჭოთა სახელმწიფოს საყოველთაო სოციალისტურ საკუთრებად გახდა და სამედამო და უსასყიდლო სარგებლობაში გადაესცა კოლეეურნეობებს, ჰიტლერელებმა ჩამოართეს კოლეეურნე გლეხობას და გადასცეს გერმანელ ეგეპრელებს, ოფიცრებს, მემამულეებსა და კულაკებს. რუსი, უკრაინელი, ბელორუსი, ლატველი, ლტველი, ესტონელი, მოლდაველი გლეხები გერმანულ მემამულეთა უმეტესად გადაასეკეიეს. ფაშისტ მონათმფლობელნის მთარსახს ზუილი გაჩქონდა, თავფიუფალი საბჭოთა მოქალაქეების ზურგზე. იმისათვის, რომ რუსმა გლეხმა პერლოვამ გერმანელ დამპყრობთა გადაუქცია თავისი ოჯახის ერთადერთი მარჩენელი — უკანასკნელი ძროხა, ჰიტლერელებმა მას თვალეები დასთხარეს, ცხენი მოაჭრეს, ხელები მოატეხეს. ასე ექცეოდნენ ისინი ყველას, ვინც მათ წინააღდეგობას უწევდა ძარცვასა და ძალადობაში.

უგუნური მეთოდოლობით, ველოფეველი ბარეული ლოგრების გამოოოტენით, ჰიტლერელები სპობდნენ ჩვენი კულტურის ისტორიულ ძეგლებს და საგანძურებს. მათ დანგრიეს პუშკინის ნაკრძალი სოფელ მიხაილოვსკოეში, სადაც ცხოვრობდა და თავის უკანასკნელ ნაწარმოებებს ქმნიდა რუსული პოეზიის მზე —პუშკინი. მათ გააპარტახეს და დაანგრიეს ტოლსტოის ისსაბიანა პოლიანა, სადაც თვითეული ქვა, თვითეული ხე მოგვაგონებს დიდ მწერალს, რომლის სახელი ძვირფასია არა მარტო თვითეული რუსი ადამიანისათვის, არამედ მსოფლიოს ყოველი კულტურული ადამიანისათვისაც. მათ ალეანში მოსპეს სახლი, სადაც შეშოპდა რუსული მუსიკის გენიოსი ჩაიკოვსკი. საბიზნესი ჰიტლერელი ჯარისკაცის ბინძური ჩექმა სთელადა ლენინგრადის მიდამოებიის უბადლო ქანდაკებებს, შეურაცყოფდა კიევის, ფსკოვის, სმოლენსკის, ნოვგოროდის სიძველეებს, ჩვენი ხალხის დიდი ადამიანების ხსოვნას. ნანგრევებად და ნაცარტეტად არის ქცეული სკოლები, კლუბები, ბიბლიოთეკები და კულტურის სხვა კერები, რაც საბჭოთა ხელისუფლებამ ათკო ხალხისათვის და მილიონობით მუშებისა და გლეხებისა საკეთრებად გახადა.

იმ რაიონებში, სადაც გერმანელელი ოკუპანტები მხეცობას ეწევიდნენ, საბჭოთა ადამიანი არც თავისი სიცოცხლისა, არც თავისი ღოვლათის ბატონ-პატრონი არ იყო. ჰიტლერელი ბანდიტები სძარცვავდნენ ყველაფერს, რაც კი საბჭოთა ხელისუფლებამ ათკო ბაზაზე ყველაფერს ფაშისტ ოკუპანტთა გამეტებული ბანდები უკან იხევნენ, ისინი თავის გზაზე ყველაფერს სპობდნენ. მათ ნანგრევებად აქციეს დონბასისა და პოდმოსკოვიის ზაჭტები, ჩრდილო კავკასიის სარეზერვო, მეტალურგიული, მანქანათმშენებელი და ქიმიური ქარხნები, მაღაროები, ელექტროსადგურები, გემსაშენები, რკინიგზის კვანძები, ხიდიანი და მეინარნე ნაგებადგურები.

განსაკუთრებული სიმძაფრით ატყრიდნენ ჰიტლერელი დამპყრობნი კოლეეურნეობების, საბჭოთა მეურნეობებისა და მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების მოსპობა. პოლტავაკის. დანაშაულებრივი პიკელეფონი ხრიოკ ეროი-ერთი მეთაური მიწათმოქმედების მინისტრი დარე ცინეკეიად აცხადებდა, რომ „ეთელ ალბოსაკლეთ სიეჩეცეში მხოლოდ გერმანელებს აქვთ უფლება დიდი მაცხოვნის მფლობელნი იყვნენ" და რომ „ეცცხო რასიათ დასახლეკეთი ქეეკანა უხდა გაზდეს ხონებიანა, სასოფელო-სამეურნეო მაცხოეთია და სამრეწველო მეშაოთა ქეეკანად".

ხონებიის ქვეყანა! აი რა ბედს უმზადებდნენ ჰიტლერელები ჩვენს სამშობლოს. და არა მარტო უმზადებდნენ — მათ შეკმნეს ამ ტერატორიაზე, რომლის ხელშა ჩაგდებაც ფრონტის შესრულ, ძონერი, ბატონყმური ზრდის სისტემა. ბიწა, რომელიც საბჭოთა სახელმწიფოს საყოველთაო სოციალისტურ საკუთრებად გახადა და სამედამო და უსასყიდლო სარგებლობაში გადასცა კოლეეურნეობებს, ჰიტლერელებმა ჩამოართეს კოლეეურნე გლეხობას და გადასცეს გერმანელ ეგეპრელებს, ოფიცრებს, მემამულეებსა და კულაკებს. რუსი, უკრაინელი, ბელორუსი, ლატველი, ლტველი, ესტონელი, მოლდაველი გლეხები გერმანულ მემამულეთა უმეტესად გადაასეკეიეს. ფაშისტ მონათმფლობელნის მთარსახს ზუილი გაჩქონდა, თავფიუფალი საბჭოთა მოქალაქეების ზურგზე. იმისათვის, რომ რუსმა გლეხმა პერლოვამ გერმანელ დამპყრობთა გადაუქცია თავისი ოჯახის ერთადერთი მარჩენელი — უკანასკნელი ძროხა, ჰიტლერელებმა მას თვალები დასთხარეს, ცხენი მოაჭრეს, ხელები მოატეხეს. ასე ექცეოდნენ ისინი ყველას, ვინც მათ წინააღდეგობას უწევდა ძარცვასა და ძალადობაში.

ᲞᲠᲝᲞᲐ�გᲐᲜᲓᲘᲡᲢᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲐᲒᲘᲢᲐᲢᲝᲠᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲚᲐᲓ

ᲘᲐᲞᲝᲜᲘᲘᲡ ᲙᲐᲞᲘᲢᲣᲚᲐᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘ

იაპონიის კაპიტულაციამდე ცოტა ხნით ადრე ამერიკელთა ავიატორმა ჯიმმოსმმა წინადადება წამოაყენა, რომ გერმანიიდან ტყვედ წაყვანილი 132 იაპონელი დასლმატისათვის ეჩვენებინათ ამერიკის შეერთებული შტატების ინდეკტიოური ძალიერება, შემდეგ კი ისინი იაპონიაში ეგზავნათ იმ მიზნით, რომ დაეტრმეტებინათ იაპონის ხელისუფალნი ომის განგრძობის უიმედობანი.

ეს სიტყვები ასახავდნენ იმ სიძნელეებს, რომლებთანაც დაჯავშირებული იყო იაპონიის წინააღმდეგ ომის განგრძობა. იაპონიის პყავდა რამდენიმე მილიონი კიცისაგან შემდგარი ბრძოლისუნარანი სახმელეთო არმია, რომელსაც შეეძლო გაეხანგრძლივეთინა ომი. და მხოლოდ საბჭოთა კავშირის ჩაჰპპან იაპონის წინააღმდეგ ომში, როდესაც იაპონის არმიიმ გაწიცადა შემეფესეგრი დარტყმები მსოფლიოში უძლეველი არმის — წოილი არმიისაგან, საბოლოოდ გადასწყვიტა ომისა

პარტიული ცხოვრება

ᲠᲘᲠᲘ ᲐᲒᲘᲢᲐᲪᲘᲐ

ᲛᲔᲛᲜᲔᲠᲒᲘᲡᲝᲜᲘᲡ პირველი ბრიგადის; წევრებმა ხორცსალი მოზიდეს და კალის მახლობლად ხის ქვეშ ჩამოსხდნენ. მათთან აგიტატორი პ. ხაჩიძე მივიდა. სასიტყვისო საუბარი გაიმართა. შინაარსთან და მიმზიდველ ლაპარაკთან ერთად აგიტატორი. საერთაშორისო მიმოხილვის შემდეგ იგი კოლმეურნეებს უამლოდ ამოცანებზე ესაუბრა.

— დიდი და სერიოზული სამუშაოები მოგველის, ამხანაგებო, სილოსი უნდა ჩავდოთ, თივა და პუტენული ღონიზე ავიღოთ, მოვემზადოთ ამმოდელობის თესვისათვის. სამუშაო ძალიან ბევრია. მამაკაცნი ის არის, საქმეს გიუშვდეთ.

შემდეგ აგიტატორმა ილასარაკა შრომის დისციპლინის განმტკიცებისა და ეფექტურობაზე, რაც წარმატების მოპოვების ძირითადი პირობაა, დაასახელა ზოგიერთი კოლმეურნე ქალი, რომლებიც გულრიხილად ასრულებენ ბრიგადიერის დავალებებს, აცდენენ სამუშაო საათებს, ზოგჯერ დღეებსაც კი.

აგიტატორის მუშაობაში მთავარია — სიტყვას საქმე მოაყვეს, თქვეს — გაკეთდეს! პ. ხაჩიძემ შრავალჯერ ჩაატარა ამხანაგური საუბრები იმ კოლმეურნეებთან, რომლებიც შრომის დისციპლინას არღვევდნენ. მიზნესაც მიაღწია. კოლმეურნე ქალები გვარამაძე და ტაბატაძე ახლა დროზე გამოდიან სამუშაოდ და ღიღერ დავალებებს გადაჭარბებით ასრულებენ.

მოსაყვანი აღების დროს დაკაკრაგებს რომ ადგილი არა ჰქონოდა, აგიტატორმა მოზარდებისაგან ჩამოაყალიბა თავთავის აკრეფთა რაზმი. რაზმი საუკეთესოდ ასრულებს დავალებულ მოვალეობას.

აგიტატორ პ. ხაჩიძეს არაკრიტიკულ

სიხარულის რთველი

ლამაზი იყო ლეკის ქალი ფატმა. ბეური ვაჟკაცი ოცნებობდა მასზე. მაგრამ არავის ჰყვარობია ისე, როგორც ერთ ახალგაზრდა მონადირეს. ლამაზი ქალი ნეკნანდელ ღარში იყო და ფატმას მამა არ აძლევდა მას სიყვარულზი ვანძგმენილ შვილს, მონადირემ მოიტაცა ფატმა. ისინი წინალდეგების მთის ძირს, დაბურულ ტყეს შეეფარნენ. მამამ მდევარი დაადევნა. მაშინ მონადირემ თავისი ხატაფო გამოქვაბულში შეიყვანა. მდევარსაც უნდოდა მიჰყოლოდა და იქ ფატმა გაქცეული, მაგრამ შიგ ვერ შეედნენ— გამოქვაბულიდან მდინარემ იქუხა და მასში შესული შეუძლებელი გახდა. მას შემდეგ ფატმასი და მონადირესი აღარავის არაფერი გაუგია, ხოლო ანკარა მდინარე ახლაც გამოდის ამ გამოქვაბულიდან. ხალხმა მას ფატმასული (ლეკურად—ფატმის წყარო) უწოდა.

ასეთია ლეგენდა ფატმასტრაზე.

ახლა წინალდეგების მთის ძირში (ყვარლის რაიონი) დაბურული ტყის ნაცვლად ბეკენახეობის სამეურნეოებია გაშენებული. 495 ჰექტარი ტერიტორიის ამ მეურნეობას. აქედან 195 ჰექტარზე ვაზია გაშენებული, ხოლო დანარჩენზე—სიმინდი, ხორბალი, კარტოფილი ფეთქვია. მეურნეობის შეაღლეში გაშენებული საეტიხო საცხოვრებელი სახლები ბეტონისა, ფართო მარანი, გარაჟი, სკოლა. შენობებს აკრავს დიდი ლამაზი პარკი, დეკორატიული მცენარეებით.

ფატმასტრის წყალი ამეშავებს მეურნეობის საკუთარ ელექტრონადგურს, რწყავს ვენახებს.

10 სექტემბერს სამეთია მეურნეობამ დაიწყო შერჩევითი რთველი. პირველ დღეს ჩარეფდნენ „ხიზეს“ ჯიშს ყურძენს, 11 სექტემბერს კი— „კაბერნეს“.

სამეთია მეურნეობა კარგად მოემზადა რთველისათვის. წელს მოუმატებს ყურძნის საწურავი მეორე მანქანა, რის შედეგად ახლა მარანს შეუძლია დაწუროს დღეში 15 ტონა ყურძენი. მარანში ერთდროულად მოქმედებენ 18 სალეღი ქასრი 85 ტონის ტევადობით. მზად არის რთველისათვის საჭირო ყველა ინვენტარი—ეკიბრები, კალათები, ურემები.

* * *

ალიონზე ათობით ქალი შეეფინა ეზოს მწკრივებს. ხელად იესება ალლითება და გოგრები, ერთმანეთს მისდევენ მარნისაკენ მიპაკალი ყურძნით დატვირთული საზიდრები.

ავარ ყველაზე წინ მწკრივში მიდის ფრონტელის ცოლი თიკო ამბარმეშვილი. ის გამალებით მუშაობს, ცდილობს მეტი ყურძენი მოკრიფოს. საზიდ. სამი ამბარა ზვალ ჰკაკვს. ქმარი მეოთხე წელია წითელი არმიის რიგებშია და მოლი დროს წერილიც არ მოუღია.

სწორედ მის ამბავს გეკიმბაზდა მეურნეობის დირექტორი გ. ჭეროშვილი, როდესაც ამოშინებული მოკრეფ 12-13 წლის ბიჭი და შორიდანვე ატეხა ყვირილი:

— ძალო თიკო, ძალო თიკო, ჩქარა შინ წამოდი, ჩქარა მოდი, ძალო თიკო!

— რა იყო, ბიჭო, რა ამბავია ჩემს თავს!—გაფითრებულ თიკოს ყურძნის საკრეფი ფანა ვაკვეშდა ხელში.

— ძია გიგო მოგიდა, ძია გიგო დაბრუნდა, ჩქარა მოდი...

თიკო კიდევ უფრო გაფითრდა, ხმა ვეღარ ამოიღო, ტუჩები აუკანკალდა. ქალები შემოეხვივნენ, ულოცავდნენ სიხარულს, ჭირის დამბრუნებას. დირექტორმა ნება დართო თიკოს შინ წასულიყო. ბედნიერმა ქალმა სიხარულის ცრემლები შეიშრო და მარდად გაუყარა სახლისაკენ.

ქალებმა თავალი გააყოლეს და ალლა შეუდგნენ კრეფას.

— რა სიხარულია რთველი დაუდგა თიკოს,—თავის ქნევით ჩაილაპარაკა ერთმა ხნიერმა ქალმა.—ვენახაკელ ჩვენს სტალინს, რომ ეფიცებიან დაგვიბრუნდნენ.

ᲜᲘᲜᲝ ᲛᲔᲨᲕᲔᲚᲘᲫᲔ

„ᲙᲝᲛᲔᲠᲪᲘᲣᲚᲘᲡ“ ᲡᲐᲪᲘᲝᲜᲘᲡ ᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲢᲘ.

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ. ᲙᲘᲠᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲥᲐᲠᲮᲜᲐ. აგიტატორი ი. ბიბილური ᲥᲐᲠᲮᲜᲘᲡ მუშებს გაზეთის ახალ ნომრის უკითხავს.

ფოტო ᲕᲚ. ᲒᲝᲚᲘᲨᲕᲘᲚᲘᲡᲗᲡ.

ᲐᲡᲚ ᲖᲠᲓᲘᲐᲜ ᲐᲮᲐᲚᲒᲛᲘᲦᲘᲐᲜᲗᲐᲜ

ᲢᲣᲚᲣᲠᲩᲘᲚᲘᲡ სტალინის სახელობის შახტის პარტიულმა ორგანიზაციამ პარტიის წევრობის კანდიდატად მიიღო ათინათაკი კონსტანტინე გოთუა. საქმე ამით რიდი დამთავრდა. პარტიერო ყოველდღიურ მზრუნველობასა და ყურადღებას იჩენდა მის მიმართ, საპატიო მოვალეობა დააკისრეს — საგიტაციო მუშაობა გიენიაური განყოფილებაში, სადაც თავს იყრიან მეშახტეები. როცა ამბ. გოთუამ თავი გამოიჩინა, როგორც კარგმა აგიტატორმა, მას მიანდეს ამხანაგ სტალინის წიგნის „საბჭოთა კავშირის დიდი სამამული ომის შესახებ“ შემსწავლელი წრის ხელმძღვანელობა. ამ საქმეშიც ჩინებულად გაუძღვა იგი. პარტიულმა ბიუროს ყველასათვის ცნობილი გახდა ახალშიდებული ამხანაგის ენერგიული და მისაბაძი მუშაობა და ამით კიდევ უფრო წაახალისა იგი.

მალე კ. გოთუა უბნის უფროსის თანაშემწედ დანიშნეს, მერმე კი — უფროსად. მისი უბანი ახლა ერთ-ერთი საუკეთესოა ტყვარჩელში. მეოთხე თვეა ეს უბანი ზეიზეზე ინარჩენებს გარდამავალ წითელ დროშას.

ᲮᲣᲗᲐ ᲑᲔᲠᲣᲚᲐᲕᲐ

ᲛᲔᲨᲐᲮᲢᲔᲔᲑᲘ ᲖᲠᲓᲘᲐᲜ ᲥᲕᲐᲜᲐᲮᲨᲘᲠᲘᲡ ᲐᲛᲝᲦᲔᲑᲐᲡ

ᲫᲧᲘᲒᲝᲚᲔᲑᲘᲡ ᲡᲞᲐᲮᲐᲜᲝᲕᲐᲠ ᲕᲐᲮᲢᲖᲔ

ᲛᲐᲡ ᲨᲠᲘᲛᲝᲜᲘᲡ 6 დღის გეგმა 140 პროცენტით შესრულა, მეხეკრეობამაც—170 პროცენტით. კიდევ უფრო ეკეთესე შედეგებს მიაღწია ბრიგადამ შ. მაზარშვილის — რ დღის გეგმა შესრულა 180 პროცენტით.

შეუჩერებლად იზრდება მეშახტეთა შრომის ნაყოფიერება. ამას განაკეთებენ შეუწყო ხელი უნიერალ-მეშახტეთა საეკონომიკო ბრიგადებმა ჩამოყალიბებამ.

Ქ. ᲥᲐᲗᲐᲛᲐᲫᲔ

„ᲙᲝᲛᲔᲠᲪᲘᲣᲚᲘᲡ“ ᲡᲐᲪᲘᲝᲜᲘᲡ ᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲢᲘ.

ᲤᲧᲝᲕᲐᲠᲩᲔᲚᲔᲗᲐ ᲛᲘᲦᲬᲔᲕᲔᲑᲘ

სეკტემბრის პირველ დეკადაში ტყვარჩელელმა მეშახტეებმა ეფექტიანლაყოფიერად იმუშავეს. ეიღიე წინა თვეში. გეგმა გადაჭარბებით შეასრულა სტალინის სახელობის შახტის 8 საეკანლატაციო უბანმა.

საერთოდ ტყვარჩელის ქვანახშირის ტრესტმა ქვანახშირის მოპოვების 9 თვის დავალება შეასრულა 5 სეკტემბრისათვის, ე. ი. ვადაზე 25 დღით ადრე. გადამეტებით არის შესრულებული სამთო-მოსამზადებელ სამუშაოთა გეგმებიც.

იაპონიაზე გამარჯვების ალსანიშნავად მეშახტეები დადგენენ სტახანოვურ ვახტებს და საგრძნობი გადაჭარბებით ასრულებენ ქვანახშირის მოპოვების და ს

ჩანაწერი

(ნ.ნ.ბ.)

ამა წლის 10-დან 31 აგვისტამდე პარიზში მიმდინარეობდა ოთხი მოკავშირე ქვეყნის — სსრ კავშირის, აშშ-ის, საფრანგეთისა და ინგლისის, ინგლისისა და საფრანგეთის — ექსპერტთა კონფერენციის ანგარიის საკითხზე. კონფერენციის მუშაობის შედეგებს შესახებ გამოქვეყნებული კომუნიკე თანამედ. ფრანგული ტელეგრაფის ინფორმაციებისა, სრული თანმიმდევრობა მიიღეს ტელეფონით 1940 წლის ესპანელთა ეროვნული მოძრაობის დროდადრო ... საერთაშორისო რეაქციის ... ექსპერტებმა ... ანგარიშებზე ... ბოლოს ... ინფორმაციებს ... ინფორმაციებს ... ინფორმაციებ